

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa **B. S.**, narodeného X. bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom **Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K.**, dieťa rodičov **J. J.**, t. č. K., T. a **PhDr. A. S.**, bývajúcej v I. L., **o návrhu, otca na zníženie výživného na maloleté dieťa**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10 P 109/2008, o dovolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 8. decembra 2009, sp. zn. 6 CoP 46/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania .

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno rozsudkom z 2. septembra 2009 č. k. 10 P 109/2008–146 zamietol návrh otca maloletého dieťaťa na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletému zo sumy 2 500 Sk na 800 Sk mesačne. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nebolo preukázané, že v možnostiach a schopnostiach otca maloletého nastala podstatná zmena odôvodňujúca novú, nižšiu úpravu výživného, naopak, na strane dieťaťa došlo k zmene spočívajúcej v tom, že vzhľadom na odstup štyroch rokov od poslednej úpravy výživného, došlo k nárastu jeho odôvodnených potrieb.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 8. decembra 2009, sp. zn. 6 CoP 46/2009 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. O.s.p., keď sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie otec maloletého, ktorý žiadal o prešetrenie oboch rozsudkov nižších stupňov, mal za to, neboli v konaní brané do úvahy ním predložené dôkazy, a podľa jeho názoru bolo konanie postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), pred tým, než by sa napadnutým rozhodnutím krajského súdu zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, keď sa dovolanie podá v lehote na odvolacom súde alebo dovolacom súde (§ 240 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplýva z doručeníek založených v spise (č.l. 191 spisu), rozsudok Krajského súdu v Nitre z 8. decembra 2009, sp. zn. 6 CoP 46/2009 bol otcovi maloletého dieťaťa doručený dňa 25. januára 2010.

Jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) preto začala v danom prípade plynúť dňa 25. januára 2010, kedy predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a uplynula dňa 25. februára 2010 (štvrtok), ktorý deň bol riadnym pracovným dňom.

Ak preto otec maloletého dieťaťa podal svoje dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky až dňa 3. septembra 2010, podal ho oneskorene.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, nezaoberal sa otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

Dovolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov dovolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré sa mohlo začať aj bez návrhu (§ 146 ods. 1 písm. a/ O.s. p.s použitím § 243b ods. 4 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. októbra 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová